

[Kommunikationsministeren]

Med henblik på en sikring af en lovmæssig forvaltning af lokalradio- og tv-ordningen foreslås det endvidere at give det centrale Udvalg vedrørende Lokal Radio og TV øget kompetence til at gå ind i sager, der i øvrigt behandles lokalt. I øvrigt bevares ordningens decentrale karakter.

Endelig indebærer lovforslaget, at der skabes overensstemmelse mellem den danske radio- og tv-lovgivning og de ovenfor nævnte internationale regelsæt på området, dvs. EF-direktivet om »tv uden grænser« og Europarådskonventionen om grænseoverskridende fjernsyn.

Redaktionelt indeholder lovforslaget i øvrigt en ny samlet affattelse af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, som på grund af de hypotetiske ændringer af loven gennem en årrække rent lovtæknisk er blevet noget uoverskuelig.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig herved at anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (TV 2's bestyrelse og reklameregler for TV 2).

(Lovforslag nr. L 165).

I forbindelse med indgåelsen af det 3-årige licensforlig i juni 1990 var det forudsat, at TV 2 skulle finansieres af reklameindtægter i størrelsesordenen 725 mio. kr. i 1991, 760 mio. kr. i 1992 og 810 mio. kr. i 1993. TV 2's reklameselskab meddelte imidlertid i slutningen af maj i år, at det ikke ville være muligt at indtjene mere end henholdsvis 585 mio. kr., 620 mio. kr. og 660 mio. kr. i de tre forligsår.

En mindreindtægt på 140-150 mio. kr. i hvert af årene skaber naturligvis store problemer for TV 2, og partierne bag det 3-årige licensforlig indgik derfor en aftale den 11. december 1991, som tilsigter at afhjælpe TV 2's økonomiske problemer i forligsperioden.

Aftalen indebærer, 1) at TV 2 får rentefritagelse og afdragshenstand i 1991-93 for så vidt angår de statslån, TV 2 har optaget til etablering af tv-stationen, 2) at TV 2 reducerer sine omkostninger med 25 mio. kr. i 1991 og yderligere 35 mio. kr. i 1992, således at reduktionen

bliver på 60 mio. kr. i 1992; denne omkostningsreduktion fastholdes også i 1993, 3) at reklamereglerne for TV 2 ændres på to punkter, således at begrænsningen på antallet af reklameblokke pr. dag ophæves, og således at reklamesendetiden udvides til 10 pct. af den daglige sendetid, 4) at TV 2's bestyrelse udvides fra 8 til 9 medlemmer, og at TV 2's ledelse bliver repræsenteret i TV2 Reklame A/S' bestyrelse.

Det forventes, at rentefritagelsen og afdragshenstanden, besparelserne i TV 2, liberaliseringen af reklamereglerne og TV 2's forbedrede muligheder for økonomistyring gennem repræsentation i TV2 Reklames bestyrelse og dermed en forøget indsigt i reklameindtægternes størrelse og fordeling over året tilsammen vil løse TV 2's økonomiske problemer i licensforligsperioden.

Lovforslaget har til formål at udmønte den del af aftalen, der kræver lovændring. Det drejer sig om udvidelsen af TV 2's bestyrelse og ændringen af reklamereglerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.m. (Frie erhvervsskoler, forenkling, decentralisering og regelsanering).

(Lovforslag nr. L 166).

Lovforslaget indebærer ændringer af en række love inden for ministeriets område som led i den afbureaukratiserings- og regelsaneringsproces, der er i gang i ministeriet. Forslaget følger således de sidste års reformer og lovrevisioner op og er en naturlig fortsættelse af disse.

Hovedpunktet i forslaget er at skabe reelle muligheder for frie erhvervsskoler. Friskoler på dette område bør have samme muligheder og vilkår som på grundskoleområdet og på gymnasieområdet. Det er i dag som den eneste undtagelse på ungdomsuddannelsesområdet slet ikke muligt at oprette frie erhvervsgymnasier. Denne undtagelse har været vanskelig at begrunde, hvor der har været konkrete ønsker om at oprette frie erhvervsgymnasier. På er-

[Undervisnings- og forskningsministeren]

hvervsuddannelsesområdet er der mulighed for at godkende andre institutioner m.v. til at udbyde erhvervsuddannelser, men disse institutioner har ikke mulighed for at opkræve betaling fra brugerne til dækning af de udgifter, som det offentlige ikke dækker. Det foreslås derfor, at friskoler, der udbyder de relevante erhvervsuddannelser, også skal kunne godkendes til at udbyde hhx og htx, og at både friskoler på erhvervsuddannelsesområdet og på det erhvervs-gymnasiale område skal have mulighed for at opkræve elevbetaling for den del af udgifterne, som det offentlige ikke dækker.

Der stilles ligeledes forslag om øgede frihedsgrader på de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser. Adgangsprøven til de videregående social- og sundhedsuddannelser gives fri for alle, der vil have prøvet deres almenne studiekompetence, og efter forslag fra skolerne gives der mulighed for, at det enkelte amtsråd kan bestemme, at eleverne selv anskaffer sig de lærebøger, der har varig erhvervsmæssig værdi for dem.

Endvidere stilles der forslag om decentralisering af beslutningskompetence til uddannelsesinstitutionerne. En række selvejende institutioner får efter forslaget tillagt øget kompetence i personalesager. Desuden foreslås lovfæstelse af klageadgang fra institutioner med videregående uddannelser til ministeriet med mulighed for at lade institutionerne træffe den endelige administrative afgørelse.

Endelig forslag til en klarere og enklere regelstruktur. Forslaget vil samlet medføre, at 12 love kan blive ophævet, at yderligere 2 love vil kunne ophæves i et senere forslag om nye tilskudsregler til private gymnasier m.v., og at 1 lov mister sin betydning på dette ministeriums område.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Justitsministeren (Engell):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Beskyttelse af vidner m.v.).

(Lovforslag nr. L 167).

I Folketinget har vi ofte drøftet, om straffesystemets muligheder som kriminalitetsdæm-

pende faktor udnyttes godt og effektivt nok. Spørgsmålet er igen blevet aktuelt i forbindelse med en række omtalte sager og diskussioner i offentligheden, der tyder på, at der i de senere år har været en stigende tendens til, at vidner i straffesager udtrykker alvorlig frygt for at afgive forklaring. Jeg kan i den forbindelse også henvise til den redegørelse om rockerkriminalitet, som jeg for kort tid siden afgav til Retsudvalget. Problemet synes navnlig at gøre sig gældende i forbindelse med sager om narkotikakriminalitet og i sager om grovere bandekriminalitet. Men også i en række sager med mere almindelig kriminalitet, f.eks. almindelige voldssager, gives der ofte af vidner udtryk for frygt for at afgive forklaring i sagen.

Det er stødende for retsbevidstheden, hvis kriminelle gennem forfølgelse af vidner kan gøre sig immune over for retsforfølgning. Det må endvidere befrygtes, at trusler mod vidner vil få et øget omfang, hvis det bliver kendt og udbredt, at kriminelle på denne måde kan frigøre sig for retsforfølgning.

Der er derfor grund til at overveje, om der fra samfundets side i dag reageres over for angreb mod vidner på en sådan måde, at befolkningens tillid til, at retssystemet evner at gribe effektivt ind over for forbrydelser, ikke svigtes. Det er her af væsentlig betydning at kunne beskytte vidnets identitet i forbindelse med afgivelse af forklaring til politiet eller i retten.

Men for at opretholde tilliden til retssystemets funktion i samfundet er det også væsentligt at se på, om strafferammerne for de enkelte forbrydelsestyper er fastlagt på en sådan måde, at der også over for forbrydelserne i deres grovere fremtrædelsesformer er mulighed for at udmåle straffe, der er i overensstemmelse med den samfundsmæssige vurdering af de enkelte forbrydelsers grovhed.

Det foreliggende lovforslag er et klart udtryk for regeringens kriminalpolitiske linje. Regeringen ønsker en skærpet kurs over for trusler og repræsalier mod vidner.

Lovforslaget indeholder to elementer, dels en særlig strafferetlig beskyttelsesregel for vidner, dels en særlig processuel beskyttelsesregel for vidner.

Med hensyn til den strafferetlige beskyttelse kan der særligt peges på behovet for en skærpelse af strafferammerne for de forskellige forbrydelsestyper, som vidner kan blive udsat for.